

Ιστορίες χριστιανικής φαντασίας: Ο Ηρώδης και η σφαγή των 14.000 νηπίων τής Βηθλεέμ

Η «ιστορία» -που διδάσκεται και στα σχολεία- γνωστή: Όταν γεννήθηκε ο Ιησούς, ο βασιλιάς τής Ιουδαίας, Ηρώδης ο Μέγας, μόλις έμαθε δήθεν από τους τρεις μάγους, ότι γεννήθηκε ο νέος «βασιλιάς τής Ιουδαίας» (δηλαδή ο Ιησούς), πανικοβλήθηκε, και δρώντας προληπτικά, διέταξε την σφαγή όλων των άρρενων νηπίων κάτω των δύο ετών, στην Βηθλεέμ και τα περίχωρα αυτής.

Αν ανατρέξει σήμερα κανείς σε κάποιο χριστιανικό ημερολόγιο, θα διαπιστώσει ότι αυτή την ημέρα (29 Δεκεμβρίου) τιμάται η «Μνήμη των υπό τού Ηρώδου αναιρεθέντων δεκατεσσάρων χιλιάδων νηπίων εν Βηθλεέμ».

Μάλιστα... Καλό το παραμύθι βέβαια, αλλά δεν έχει δράκο...

Αν παραβλέψουμε το γεγονός, ότι είναι αμφίβολο αν ο Ηρώδης και ο Ιησούς συνυπήρξαν (η ζωή τού Ηρώδη είναι τεκμηριωμένη ιστορικά, ενώ τού Ιησού όχι), θα βρεθούμε αντιμέτωποι με μερικά αδιέξοδα:

1. Η μόνη πηγή που αναφέρει την σφαγή των νηπίων από τον Ηρώδη, είναι το «Κατά Ματθαίον Ευαγγέλιον». Καμμία άλλη πηγή, είτε βιβλική είτε εξωβιβλική δεν μνημονεύει αυτό το «γεγονός». Το ερώτημα που γεννάται βέβαια, είναι πως αυτό το φοβερό «γεγονός», «διέφυγε» όχι μόνο από τούς Ιουδαίους ιστορικούς (π.χ. Ιώσηπος), αλλά κυρίως από τους άλλους «σύγχρονους» ευαγγελιστές (Ιωάννης, Λουκάς και Μάρκος). Και όπως προαναφέρθηκε, καμμία εξωβιβλική ιστορική πηγή δεν αναφέρει τέτοιος γεγονός, παρ' όλο που ο Ηρώδης, ιστορικά πάντα, ήταν αδιαμφισβήτητα ένας σκληρός και αδίστακτος βασιλιάς (όπως κι ένας άλλος «Μέγας», ο Κωνσταντίνος, έτσι κι αυτός, είχε «ξεπαστρέψει» ακόμη και μέλη τής οικογένειάς του, δηλαδή συζύγους, τέκνα και λοιπούς συγγενείς).

2. Το βασικό ερώτημα, στο οποίο οι αφελείς Ιουδαιοχριστιανοί δεν τολμούν να δώσουν απάντηση, είναι, πως είναι δυνατόν να σφαγιάσθηκαν 14.000 νήπια στο

χωριό τής Βηθλεέμ και τα περίχωρά της, όταν ο πληθυσμός της δεν ξεπερνούσε τις μερικές εκατοντάδες ψυχές και, αναλογικά, τα νήπια πάνω από μερικές δεκάδες, μετρημένες στα δάκτυλα του ενός χεριού. «Λεπτομέρεια» θα πείτε... Σωστά. Αν και βάσει αυτής της «λεπτομέρειας», στο «απόκρυφο» κείμενο «Πράξεις του Ματθαίου στην πόλη Καχενάτ», ο αριθμός των υποτιθέμενων φονευθέντων νηπίων, εκτινάχθηκε ακόμα και στις...440.000! Φαίνεται όμως ότι οι «πατέρες» της Εκκλησίας κατόρθωσαν να διακρίνουν το γελοίο τού πράγματος, κι έτσι περιορίστηκαν στις 14.000 (~~που μνημονεύεται στο ευαγγέλιο τού Ματθαίου~~), καθώς αυτός ο αριθμός φάνηκε πιο...«λογικός».

3. Ένα δεύτερο βασικό ερώτημα, που προκύπτει, είναι, πως ο «πανάγαθος» Θεός και «προστάτης» των Ιουδαίων, επέτρεψε να συμβεί μια τέτοια σφαγή, διασώζοντας μόνο την «αγία οικογένεια», δείχνοντάς τους, μέσω αγγέλου, τον δρόμο διαφυγής προς την Αίγυπτο; Βέβαια, αν λάβουμε υπόψιν τον Θεό της Παλαιάς Διαθήκης, η αναισθησία τού «Πανάγαθου», δεν θα πρέπει να μας ξενίζει. Αν εξαιρέσουμε την πιο λογική εκδοχή, που λέει πως, η Μαρία όντας μοιχαλίδα που έφερε στον κόσμο ένα νόθο παιδί, κατέφυγε στην Αίγυπτο, για να αποφύγει τις συνέπειες τού εβραϊκού νόμου, ο οποίος ήταν πολύ σκληρός γι' αυτή την περίπτωση (προέβλεπε θανατική ποινή), οδηγούμαστε και σε μια άλλη, πολύ προφανή, εκδοχή: Το ανύπαρκτο, ιστορικά, «γεγονός», εκπληρώνει «πανηγυρικά» την «προφητεία» τού Ιερεμία, σύμφωνα με την οποία ο Κύριος είπε: *«Από την Αίγυπτο κάλεσα το Υιό μου»*. Την εκπλήρωση τής «προφητείας», σπεύδει, με περισσή χαρά θα μπορούσε να πει κανείς, να τονίσει ο Ματθαίος σε δύο σημεία και μάλιστα μέσα σε λίγες γραμμές: α) *«Ο δε εγερθείς παρέλαβε το παιδίον και την μητέρα αυτού νυκτός και ανεχώρησεν εις Αίγυπτον, και ην εκεί έως τής τελευταίας Ηρώδου, ίνα πληρωθή το ρηθέν υπό τού Κυρίου δια τού προφήτου λέγοντος· εξ Αιγύπτου εκάλεσα τόν υιόν μου»* (Κατά Ματθαίον 2: 14-15) και β) *«τότε επληρώθη το ρηθέν τού υπό Ιερεμίου τού προφήτου»* (Κατά Ματθαίον 2: 17).

Είναι προφανές λοιπόν, ότι αυτό μυθιστόρημα, δημιουργήθηκε μόνο και μόνο για να εκπληρώσει την «προφητεία» τής Παλαιάς Διαθήκης και να ενισχύσει έτσι, την υποτιθέμενη και επιδιωκόμενη σύνδεσή της με την Καινή Διαθήκη.